

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 20.

Z KRAKOWA DNIA 10 MARCA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu 21go Posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej d. 3 Stycznia 1822 r.

Izba Ciała Prawodawczego przystąpiła do decyzji Budżetu przychodów na r. Etatowy 1822.

W Tytuł. Budżetu obejmującym podatki stałe, co do podatku podymnego przez Senat w kwocie złp. 204,819 gr. 8 projektowanego, Kommissyia Skarbowa położyła przychód w summie 205,307 gr. 26 wyrażając powiększenie z powodu nowey lustracyi kominów w myśl zapadłego prawa o podymnem wynalezionego na pałacu Hrabi Wielopolskiego przy Franciszkanach w Krakowie stojącego, od której powiększoney opłaty 488 złp. 8 gr. Senat Rządzący bez inicjatywy swey i wpływu Izby Prawodawczey uwoolnił.

Repr: Gawroński zabrawszy głos, zwracał uwagę Izby Reprezentacyjney na Art: 3 Konstytucyi stanowiący, iż prawo nie może nigdy postanowić zaięcia na Skarb własności Obywatela, dotego przeto Artykułu właśnie odnosząc przypadek przytoczony Domu Hr. Wielopolskich przy ulicy Franciszkańskiej położonego, który przez prawo Seymowe r.

1667. Vol. IV karta 940 jako na gruncie Ziemiańskim postawiony, do Ziemiańskich ciężarów przez toż prawo był tylko obowiązany jako się ma z całym swym obwodem, te zawsze ponosił, a prawo iego przy odmianie nawet praw i Konstytucyi przez wszystkie Rządy tu exystujące było szanowane, znajdował przeto Mowca obrazę oczywistą prawa własności przez przypuszczenie iakowey w nim zmiany, wspomniony Dom nie ma i nieprzywłaszcza sobie żadney Jurysdykcyi, owszem każdej Władzy Konstytucyney podlega, od żadnych ciężarów nie wyłącza się, a używając z Współobywatelami tego kraju równey opieki prawa, wyłączonym bydź od niey nie może pod żadnym tytułem bez wyraźney obrazę Karty Konstytucyney; z przytoczonych przeto dowodów mniemał Mowca, niemożność dopuszczenia zmiany, gdyż gdyby udało się dziś zniszczyć jednę własność prywatną, lub iey prawa nadwzględęć przyszłaby koley na inną, a zapewne więcey prawo własności niż czyiekolwiek w tem mniemanie szanować wypada, dla tego Repr: Gawroński mając na celu interes dotyczący się ogólnego dobra, sądził zastanowienie się nad tym przedmiotem bydź ważne i niedo-

puścić żądanych zmian do nadwężenia własności Obywatelskich dających.

Marszałek Seymu objaśniając okoliczności dotyczące się podatku dymowego z pałacu Wielopolskich oznajmił, iż przy lustracyi dymów wzięto mylnie pałac iakoby za natury Mieyskiej, gdy tymczasem ten stoi na gruncie Ziemiańskim, z którego tytułu opłaca podatek ofiary 24 grosza, Senat przeto mając sobie wykazane prawa tegoż pałacu Konstytucyami Polskimi stwierdzone, protestując zasług omyłkę, zwrocił go do należnego porządku w opłacie iak dawniej była ustanowioną.

Repr: Soczyński wyraził, iż zapadłe prawo podwyższające z nowej lustracyi podatek dymowy jest obowiązującym, Senat takowe zmieniać nie mógł bez wpływu reprezentacyi, żadne zaś przywileje pałacowi Wielopolskich służyć nie mogą, gdyż Konstytucyia kraju tutejszego zarzuciła tylko przywileje Biskupstwa Krakowskiego i Akademii, innych zaś przywilejów nie zna.

Repr: Lipczyński wniósł, iż przytoczona przez Repr: Soczyńskiego ustawa dać wolność żądania sprostowania dymów, a przeto z tey ustawy jest zasada prawna w zmniejszeniu podatku dymowego.

Repr: Hr. Wodzicki oświadczył, że zmniejszenie podatku dymowego z pałacu Wielopolskich nie jest skutkiem przywilejów tylko natury gruntu, na którym plac stoi w stosunku tym iak iaka wieś, przeto gdy jest pociągnięty pod opłatę ofiary 24 grosza, ma prawo żądania wyłączenia od podatku dymowego w stosunku domów Mieyskich przez ustawę oznaczonego.

Repr: Soczyński utrzymywał, iż Konstytucyia krajowi temu nadana nie zna różnicy natury gruntu, a tak prawa pałacu Wielopolskich wyprowadzane są tylko z przywileju.

Marszałek Seymu oznajmił, iż Kommissyia Organizacyyna z woli Najjaśniejszych kraju tego Protektorów, działająca, ustanawiając, że wszelka zmiana przywilejów należy do Seymu za inicjatywą Senatu, przyznała już tym samym przywileje, i gdy Senat nie dał inicjatywę do zmiany przywileju, rozważa jest bezskuteczną; odnosząc zaś interes pałacu Wielopolskich do przywileju wykazującego, iż grunt jest natury Ziemiańskiej, zyskuje się przekonanie niemożności zastosowania do niego opłaty podatku dymowego w stosunku domom Mieyskim przez prawo oznaczonym.

Repr: Soczyński z powodu wniesionej exystencyi przywilejów żądał utrzymania i drukowania wszelkich przywilejów Miasta Krakowa.

Repr: Hr. Wodzicki z zasad udowodnionej natury prawa ziemiańskiego co do pałacu Wielopolskich, wniósł niemożność obkładania tegoż podwójnym podatkiem, gdy żaden dom w Mieście Krakowie przy podwójnym nie płaci ofiary 24 grosza, i kaźden ziemianin reżolwowałby się raczey płacić podwójnie.

Repr: Soczyński wyraził, iż pałac Wielopolskich leży w Gminie II Mieyskiej z oznaczenia przez Kommissyją Organizacyyną i gdy się od tey nie wyłączył ulega podatkom domom mieyskim właściwym.

Repr: Librowski z powodu, iż decyzyia przywilejów należy do izby Przewodawczey wniósł, iż Senat nie mógł

wchodzić w rozpoznanie przywileju pałacu Wielopolskich, a tem mniej zmniejszać z tego podatek, przytem z powodu uwag Repr: Hr. Wodzickiego, iż zmieniając płacą oprócz dymowego inny podatek dodał, że oprócz podatku dymowego w mieście są czynsze ziemne, przez właścicieli domów miejskich opłacane, gdy zatem oznaczony podatek dy o wy z pałacu Wielopolskich jest skutkiem lustracji dymów, żądał utrzymania tego, a w razie niezgodności o decyzją sekretne mi kreskami.

Deleg: Senator Hoszowski objaśniał, iż właściciel pałacu w mowie będącego zmydował się w posiadaniu prawa swego, ustawa stanowiąca Instrukcją dymów nie obięła go, i Senat mając na uwadze służące mu z dawnych Konstytucy i Polskich prawo ziemiańskie i opłacającego podatek ofiary 24 grosza zostawił go w posiadaniu prawa, które nie jest skutkiem przywileju, lecz Konstytucy i.

Repr: Lipczyński, przewidując skutki kreskowania, iż przez utrzymanie opinii Kommissy i Skarbowey mógłby upaść przywilej służący pałacowi Wielopolskich, oświadczył się za niemożnością kreskowania i dowodził, iż oznaczanie podatku dymowego z tego pałacu będąc skutkiem omyłki iustratorów przez niezyskaną informacją o naturze gruntu, teraz usprawiedliwione, ulega zmianie w skutek prawa o uciążliwości z lustracji wynikających zapadłego, kreskowanie zatem miałoby na celu utrzymanie omyłki, co jest przeciwnem godności reprezentacy i Kraiowey.

Deleg: Senator Hoszowski wyraził podobnie, iż oznaczenie powyższego

podatku było skutkiem niedostarczenia informacji iustratorów, można przeto zaspakajając czynione wnioski dodać w Budżecie uwagę do wyjaśnienia przysyłce reprezentacy i, ile że Senat nie decydował jeszcze ostatecznie zmniejszenie podatku, lecz przesłał przedmiot Komitetowi z członków Senatu złożonemu dla zgłębienia i następnie w należącej formie przedstawienia przysyłce Zgromadzeniu Reprezentantów.

Repr: Mąkólski oświadczył się za skutkiem omyłki w oznaczeniu w mowie będącego podatku na pałac Wielopolskich, a Repr: Hr. Wodzicki dodał, iż pomyłkę utwierdza opłacany z pałacu podatek ofiary 24 grosza, iakiego żaden dom w mieście nie opłaca.

Marszałek Seymu przedstawiając niemożność dopuszczenia kreskowania oznajmił, iż zaszła okoliczność zniewolony byłby przelożyć Senatowi do decyzji.

Repr: Słotwiński uznając wnioski za zmianę podatku dymowego z pałacu Wielopolskich ugruntowane na prawie i Sprawiedliwości, oświadczył się za przyjęciem tej zmiany, a następnie czytając Art: 117 i 118 Statutu urządzającego Zgromadzenia polityc: wniosł, iż przedmiot będąc Skarbowym winien być w przód co do żadaney zmiany udzielony Senatowi.

Repr: Soczyński wyraził, iż nie idzie o zmianę, lecz o utrzymanie dawnego prawa co do podatku dymowego z lustracji wynikającego, żądał przeto decyzji Izby czy jest za opinią Kommissy i Skarbowey lub też za projektem Senatu.

Marszałek Seymu słyszając z Człon-

ków Kommissyi Skarbowey z usprawiedliwioney omylki popierających projekt Senatu oznaymił, iż przez to nie ma już opinii Kommissyi Skarbowey, gdy większość iey członków iest za projektem Senatu.

Repr: Hr. Żeleński mając na uwadze, iż opinia Kommissyi Skarbowey przez wszystkich iey członków podpisana stanowi uchwałę, utrzymywał przeto trwanie teyże opinii, i zażądał się, że członki Kommissyi Skarbowey tak nagłe zdanie swoje odmienili.

Repr: Hr. Wodziński Członek Kommissyi Skarbowey oświadczył, iż Kommissyją Skarbową dla niedostatecznego objaśnienia wprowadzonego przedmiotu uczyniła uwagi, lecz teraz zyskując takowe poczytanie za obowiązek mając na celu dobro publiczne zmienić swą opinią.

Repr: Mąkólski Członek Kommissyi Skarbowey wyraził, iż nie zawsze w jednym komplecie osób Kommissyia Skarbową działa, może przeto inny był skład osób do opinii wchodzących, a tak opinia w swej mocy pozostać musi.

Repr: Gawroński odwołując się przeto do poprzednich swych uwag, żądał skutku onychże wnosząc, iż niepodobna dopuścić, aby przez opłatę podatku dynowego i. ofiary 24 grosza pałac Wielopolskich był przeciążony, dodał przeto, że gdyby kto tylko okazał przywilej podobny, to skutek zapewniony mieć będzie.

Repr: Soczyński przywiódł naruszenie przywilejów Kupców przez opłacenie opłaty od wina, gdy tymczasem Art. 5. Traktatu cło iest zniesionem.

Repr: Kozłowski wyraził, iż Obywatele w niektórych częściach miasta mają przywileie Królów Polskich uwalniające tychże od podatków, a jednak w tych nie są utrzymanemi.

Deleg: Senator Hoszowski tłumaczył, iż to nie są przywileie, lecz Jurdyki które mając naturę Dóbr ziemskich podatki opłacają tak iak z Dóbr, Jurisdykcyi jednak żadnych nie wykonywają iako poddane Władzom miejscowym.

Repr: Librowski żądał przeto kreskowania na opinią Kommissyi Skarbowey i projekt Senatu.

Repr: X. Sołtyk popierając wniosek Repr: Lipczyńskiego w niemożności kreskowania, znajdował przez to poddanie w wątpliwość praw nabytych właścicielowi pałacu w mowie będącego służących.

Repr: Soczyński zażądał przeto przedstawienia przedmiotu Senatowi, iako w materyi dotyczącej przywileju.

Marszałek Seymu oznaymiwszy doniesienie Senatowi pod decyzją zaszytych okoliczności, odroczył Sessyją Seymu do dnia następnego 4 Stycznia 1822 roku.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy

Z Warszawy d. 2 Marca.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu i Stanu
Królestwa Polskiego.*

Z Bożey Łaski,

M Y A L E X A N D E R I.

**CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI
&c. &c. &c.**

Chcąc mieć ułatwione i przyspieszone układy o zmianę dziesięciu wytycznych, na przełożenie Kommissyi Wy-

znań Religijnych i Oświecenia Publicznego i po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Nie wzruszając przepisów oświętych postanowieniami Naszemi z dnia (6) 18 Marca i (13) 25 Czerwca 1817 r. względem układow o zmianę dziesięcin awytycznych, dozwalamy tak obowiązany do oddawania takowych dziesięcin, iako też pobierającym one, układać się dobrowolnie o zmianę ich na pewną ilość korcy żyta, tudzież o sposób i czas ich oddawania bez wpływu Kommissarzy i biegłych, stosownie do postanowienia Naszego z dnia (6) 18 Marca 1817 r. do takowych układow dotąd używanych.

Art. 2. Takowe dobrowolne układy zawierane będą przed Dziekanem lub delegowanym z Konsystorza, a moc obowiązującą mieć będą, skoro po opinii Właściwego Biskupa dycecezanego i właściwey Kommissyi Woiewódzkiey zatwierdzone zostaną przez Kommissyją Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Układy te trwać będą wieczyście.

Art. 4. Co się tycze wieczystych dzierzawców i włościan, ci układow o dziesięciny zawierać nie będą mocni w dobrach Rządowych bez wiedzy i assistencyi Urzędnika przez władzę Administracyjną do tego upoważnionego; w dobrach zaś prywatnych bez wiedzy i zezwolenia właściciela gruntu lub tego pełnomocnika.

Art. 5. Ninieysze postanowienie Nasze nie wzrusza układow o dziesięciny zrobionych lub zrobić się mogących na zasadzie postanowień Naszych z dnia (6)

18 Marca i (13) 25 Czerwca 1817 r. wydanych względem dziesięcin.

Dopełnienie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyjom Rządowem, w czym do którey należeć będzie, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 27 Grudnia 1821 roku (8 Stycznia 1822 r.)

(pod.) ALEXANDER.

Minister Wyznań Religijnych i Ośw: Publicznego

(pod:) Stani: Grabowski.

przez Cesarza i Króla

(L.S.) Minister Sekretarz Stanu

(pod:) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu

(pod:) Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(pod:) Kossecki.

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

M. Hadeni.

W zastępstwie Sekr: Jen: Szef Bióra,

Antonii Podbielski.

W Imieniu Najjaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA

POLSKIEGO, &c. &c. &c.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc Duchowieństwu i wszelkim Instytutom edukacyynym, dobroczynnym i miłosierdzia, niezawodny wpływ różnych należytości zapewnić, a przytem zapobiedz wszelkiemu pokrzywdzeniu, na jakieby dłużnicy lub ich wierzyciele mogli być narażeni; na przełożenie Kom-

missyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po wystąpieniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Art: 1. Dziesięciny bądź szczególne hipotekowane (bądź tam gdzie są powszechne) do ksiąg hipotecznych niewciągnięte, jeżeli beneficjantom lub Instytutom religijnym, edukacyjnym, dobroczynnym i miłosierdzia, którym się należą, na terminie zapisami lub aktami wskazanym oddane nie będą, mają być dla nich ściągane drogą administracyjną.

Art: 2. Przepis Art: 1 rozciąga się również do innych funduszków duchowieństwa, i Instytutów edukacyjnych i miłosierdzia na majątkach nieruchomościach hipotecznie zabezpieczonych.

Art: 3. Dłużnicy tych należności, którzyby nie chcieli ulegać egzekucji administracyjnej, mogą się od tego rygoru uwolnić przez złożenie funduszu kapitałowego za poprzedzającym przez siebie półrocznem wypowiedzeniem.

Art: 4. Egzekucya administracyjna ściągac się tylko będzie do należności bieżących od dnia publikacji niniejszego postanowienia. Gdyby beneficjant lub przełożony Instytutu więcey iak przez rok ieden po uchybionym terminie wypłaty zaniedbał prosić o pomoc administracyjną, w takim przypadku tylko o zaległość ostatniego roku udzielona mu będzie egzekucya administracyjna.

Art: 5. Egzekucya ta nie może być zastosowaną iak tylko do należności niewątpliwych, to jest:

a) Do dziesięcin, którym powszechnie ulegają własności nieruchomości, a w miastach, gdzie dziesięciny powszechnie

nie należą do dziesięcin hipotecznie zabezpieczonych.

b) Do innych funduszków zabezpieczonych hipotecznie.

Tam zaś gdzie hipoteka urządzona jeszcze nie jest, pomoc egzekucyjna udzielana będzie na podanie beneficjanta lub przełożonego Instytutu, w tych tylko przypadkach, gdzie spór o prawo nie zachodzi.

Art: 6. W przypadkach następujących:

a) Kiedy w księgach hipotecznych dziesięcina lub inna należność umieszczona są iako sprowi podległe;

b) Kiedy dłużnik na podanie beneficjanta lub przełożonego Instytutu egzekwowany należność funduszu kwestyonuje;

c) Kiedy zachodzi pomiędzy nimi spór o rachunek cząstkowych uiszczeń;

d) Kiedy wierzyciel lub wierzyciele egzekwowanego rozumieją mieć pierwszeństwo i spór o to wnoszą;

Egzekucya administracyjna wstrzymana być ma, póki spór sądownie na stronę beneficjanta lub Instytutu rozwiązany nie będzie.

Art: 7. Władze administracyjne w skutku podanej sobie próby przez beneficjanta lub przełożonego Instytutu o pomoc egzekucyjną, wydawać mają poprzednio zaskarżonemu dłużnikowi rozkaz uiszczenia należności i w przeciągu dwóch tygodni kwitu okazania, czego gdy nie dopełni, egzekucya ma być zesłaną, i tylko po okazaniu kwitu przez dłużnika oddanej należytości odwołaną. O zarządzoney egzekucyi władza administracyjna żądającego uwiadomić powinna.

Art: 8. Władze administracyjne trzymać się tylko ściąganiem należności ro-

czynnych, nie mogą swej władzy rozciągać do exekwowania funduszw kapitalnych lub rozsądzania sporów prawnych. Czynności te należąc do magistratur sądowych załatwiane będą drugą bądź w sposobie szybkiego bądź zwyczajnego postępowania podług rodzaju sporu i przepisów procedury cywilno-sądowej.

Art. 9. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyiem Rządowem, wczem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney d. 22 Stycznia 1822 r.

(podpisano) *Zajczek.*

Minister Wyznań Relig.

i Oświec. Publicznego

(pod.) Stan: *Grabowski.*

Radca Sekretarz Stanu, Jen: Brygady

(podp:) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginatem:

Radca Sekretarz Stanu, Jeneral Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

(podpisano) *M. Badeni.*

W zastępstwie Sekr: Jen: Szef Bióra,

Antoni Podbielski.

Z Paryża d. 20 Lutego.

Projekt do ustawy względem dozoru dzienników przyjęty został d. 16 w wieczór w Izbie Deputowanych większością 219 głosów przeciw 137. Przeważyli zatem Ministrowie. Około 400 mowców mówiło za i przeciw temu projektowi. Wczoraj złożył go Prezes na czele deputacyi Królowi, który do izby Parów wniesiony zostanie.

Oprócz rażących obrazów tyczących się Bonapartego, zabrano także ich kamienną rycinę.

Wytacza się teraz pod sąd ważna sprawa, idzie bowiem o 150,000 rocznego dochodu. Gdy Marszałek Massena będący już Xciem Rivoli, wyniesiony został na Xcia Esslingen, oznacza wydane mu na ten zaszczyt dyploma, że jeżeliby po swej śmierci zostawił kilku synów, starszy nosić ma nazwisko z całym uposażeniem tytuł Xcia Esslingen, a drugi tytuł Xcia Rivoli. Ziściło się przewidziane zdarzenie; zwycięzca pod Zurich, obrońca Genui, który przed kilku laty umarł, zostawił dwóch synów. Pierwszy został Xciem Esslingen, a drugi Rivoli. Starszy umarł w roku zeszłym bezdzietni, a młodszy żądał i otrzymał od Ministra skarbu pozwolenie objęcia prawem spadku tytułu i dochodów Xcia Esslingen. Większa część tych dochodów składała się z akcyy kanałów Orleanu i Tuluz; ustawa zaś w Grudniu 1814 stanowi, iż gdy ten tytuł wygaśnie, akcye wrócić się mają do dawnych posiadaczów, któremi jest rodzina Caraman. Ostatnia pociąga zatem Xcia Rivoli do sądu o odstąpienie tego tytułu i akcyy.

X. Pradt obrany został deputowanym w departamencie Loary.

Xze Raguzy (Marmont) skaliczył się tu niedawno w głowę przez wywrot jego kariolki.

Xze Chrystyian Duński jadł onegdaj z swoją małżonką u Króla obiad.

Powietrze tej zimy tak tu było piękne, iż wszystkie budowy w jesieni rozpoczęte mogły być daley prowadzone. W lasku Bulońskim widać teraz

tyle powozów, iak w lecie na Long-champ.

Xże Angouleme odwiedził 16 b. m. w towarzystwie Ministra spraw wewnętrznych szkołę Ludwika wielkiego. Na powitalną mowę przełożonego odpowiedział: "Z tego wszystkiego, co tu widzę, iestem bardzo kontent. Młodzież ta iest nadzieją Francyi. — Młodzieży! kochaj Boga, oyczyznę, Króla i ustawy, które dla szczęścia ludu swojego nadał Francyi."

Z Londynu d. 22 Lutego.

Wczoray Lord Athorp w izbie niższej mówił o terażniejszym stanie narodu, i zakończył rzecz swoją wnioskiem: "że mniemaniem izby iest, iż proponowane przez Ministrów Królewskich zmniejszenie podatków nie odpowiada słusznem oczekiwaniom ludu." Odrzucono ten wniosek, a w miejsce iego przyjęto następujący dodatek Pana Robinsona do propozycyi Ministrów: 1) Ze nadwyżka w dochodach w r. 1823 szacowana bydź może do 5 millin: 260,000, a zatem przechodzi 260,000, które izba w roku 1816 na pomniejszenie długu narodowego przeznaczyła. 2) Ze izba z ukontentowaniem widzi, iż przez tę nadwyżkę i zmniejszenie prowizyi od papierów od 5 na 4 od sta znaczna może bydź ludowi w podatkach na terażniejszy rok uczyniona ulga.

Lord Londonderry wniósł w teyże izbie o ponowienie kommissyi rolniczey, do której obrane zostały te same osoby co w roku zeszłym, to iest ten sam Lord, PP. Brougham, Baring, Ricardo, i t. d.

Dowódca zamku Chester odebrał

rozkaz postania do Irlandyi 35,000 ostrych ładunków, które natychmiast kanałem Liwerpoolskim wyprawione zostały.

Katolicy Irlandscy w Dublinie ułożyli prośby do obu izb Parlamentu o przypuszczenie ich do praw obywatelskich, które Lord Donoughmore i P. Plunket podać mają.

Słychać, iż nasz Monarcha postanowił przestać Królowi Duńskiemu order podwiazkowy, i że zawieść go ma Mistrz obrzędów izby wyższej Parlamentu, P. Tyrwight, tudzież o zawarciu ściślejszego przymierza między Anglią i Danią.

Bey Trypolitański mianował szwagra swojego, Sidy Hassuna D'Ghies, posłem swoim przy Dworze tutejszym, który złożył Królowi list wierzytelny. Jest on synem pierwszego Ministra Beja.

Na wyspach Jońskich Cefalonii, Zante, Itaka i Cerigo założone bydź mają warownie.

Zdać się, iż dotychczasowe ceny pszenicy i maki nie zmieniają się u nas do przyszley iesieni.

Listy z Amsterdamu donoszą, iż tamtejszy dom kupiecki podiał się dostawić Grekom kilkanaście tysięcy karabinów, które mają bydź Angielskiemu kupcowi do Marsylii dostawione. Na całym stałym lądzie zakupowanych teraz bydź ma wiele karabinów, których średniego przecięcia cena iest do 1 funta szterlinga.

Z Port-au-Prince na wyspie Hayti piszą pod d. 29 Grudnia, że Prezydent Boyer pod wielkimi karami zabronił wywozu złota i srebra.

DODATEK

DO N^{ro} 20.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 10 MARCA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Madrytu d. 8 Lutego.

Rodzina Królewska, odjedzie po drodze do letniego zamku Aranjuez o 7 godzin drogi ztąd leżącego. Niechętni rozpuszczają wieść, że Król uda się do Francji. Podczas tryumfalnego tu wjazdu Jenerała Riego d. 15 b. m. nie będzie zatem rodzina Królewska obecną. Fakcyoniści dokładają ciągle starania do nakłonienia pułków do buntu.

Na posiedzeniu Stanów d. 5 była rzecz o zayściach dnja poprzedzającego w stolicy tutejszey, i jednomyślnie wyznaczona została Kommissya do zglębienia środków, iakich rząd w tey mierze użył, i oraz polania sposobów do zapobieżenia na przyszłość podobnem zdrożnościom. Kommissya została zaraz na tem samym posi dzeniu obrana. Jenerał Quiroga rzekł z tego powodu: „Wiadome mi są zaszłe dnja wczorayszego zdrożności, ale nie tajno mi także, że podobne dnja onegdayszego widzieć się dały, i że okrzyki: niech żyje konstytucya, niech żyje wolność, niech żyje Riego! przerywane także były głos mi: niech żyje nieograniczony Król, śmierć Riego, śmierć Quirodze! Przykro przychodzi mi powiedzieć, że ani naród, ani reprezentujący go Stany nie potrafią podobnem zdrożnościom zaradzić, jeżeli nie będzie ich początek wysledzony. Rząd sam winien wszystkiemu co zaszło.” Tu mowca wyjaśnił obszernie wczem władze uchybiły, dla utrzymania porządku, i mówił dalej: „w wczorayszem niespodziewanym napadzie na godnego mojego kolegę, Hr. Torreno, nie uważam znieważenia jego osoby, ale reprezentanta narodu, który za swoje tyl-

ko zdanie był napadniony, a do obławienia takowego każdy z reprezentantów ma prawo.” — P. Martines de la Rosa przeciwny był temu wnioskowi, ponieważ (iako mówił) zdawałoby się, że Stany uwodzą się duchem stronnictwa lub zemsty. Na napady burzycielów powinny tylko odpowiedzieć dalszem swoim działaniem. Usprawiedliwiał środki władz, i zapewniał, iż prosił o cofnięcie przed tego domem postawionej straży, ponieważ ufając swojemu sumieniu, doczekać się chciał, czyli tyrania wyrwie go z tego domu i zamorduje. — Hr. Torreno zabrawszy głos, sprzeciwiał się z podobnychże powodów powyższemu wnioskowi i dodał: Napadniono mnie niespodzianie, i lubo wielbłą sposob myślenia P. de la Rosa, nie mogę go jednak w tym punkcie naśladować, będę owszem na przyszłość bardzo ostrożnym, i każdy napad starać się będę odeprzeć. — Po uchwaleniu powyższego wniosku, postanowiły Stany większością 94 głosów przeciw 81 iż projekt względem ograniczenia wolności druku pod rozważę wzięty zostanie.

Podczas tego posiedzenia zerodziła się znaczna kupa ludu przed pałacem Stanów, oczekując zapewne na Hr. Torreno. Wyszedł on, ale obok Jenerała Morillo, który nakazał patrolowi zaprowadzić go do domu. Lud ścigał go okrzykami: niech żyje Riego, niech żyje oycyzna, konstytucya i wolność druku! Dalej nic nie zaszło i kupa rozeszła się swolna. W wieczór wydał grefekt obwieszczenie, zabraniające okrzyków po ulicach i kupienia się przed pałacem Stanów.

Na posiedzeniach d. 6 i 7 roztrzą-

sady Stany projekt względem ograniczenia wolności druku i przyjęły pierwsze 10 artykułów, co wnosić każe, że i resztę przyjmą.

Posiedzenia nadzwyczajnych Stanów ukończą się d. 14 b. m. Stosownie do konstytucyi przygotowawcza junta zwyczajnych Stanów, które d. 1 Marca posiedzenia swoje rozpoczną, zbierze się d. 15 b. m.

Jenerał Campverde wprowadził d. 5 b. m. nowego Prefekta P. Albistu do Sewilli na czele z pułków jazdy po 120 ludzi i 3 piechoty.

Jenerał Riego oczekiwany tu jest między 14 i 16 b. m. D. 3 wyjechał z Walencji, obierając przez Alikante Andaluzją; żona jego przybyła tu d. 5.

Brygadyer Jaureguy, który dotąd w Kadyxie dowodził, udał się do Ciudad Real, póki nie zładą się przeznaczeni na jego sędziów jenerałowie do Madrytu.

W Zamora wybuchnęły d. 27 z. m. znaczne zaburzenia, które dopiero d. 30 uspokojone zostały. W Pampelunie zaszyły także zaburzenia, ale w krótko usmierzone.

Wług doniesień z Burgos zehwytanym przez wojska konstytucyjne towarzyszy Merinosą, miał nader ważne dać wyjaśnienia względem znakomych osób należących do jego zamachów, a mianowicie Infanta Karola.

Z Korfu d. 14 Lutego.

Doniesienia z Pelopenesu do początku Stycznia zawierają w treści: Strona Mainotów przewyciężyła i kongres narodowy przeniesiony został do Vrachori. Demetry Ipsylanty uznany przez niektóre pod tego rozkazami zostające oddziały wojska Cesarzem Hellenistów, mało znalazł głosów w powszechnem zgromadzeniu deputowanych. Deputowani od wysp oświadczyli: że nie przybyli dla ustanowienia ogólnego kształtu rządu, ale dla utworzenia ligi na wzór północno-amerykańskiej, i że każda prowincya ma prawo rządzenia się wedle upodobania. Toż powiedzieli deputowani od Su-

li, Achai i Tessali, którzy uznali tylko zwierzchnikiem Odysseusza. Albanczykowie mówili za Ali Baszą, którego dwóch deputowanych reprezentowało. Nakoniec uchwalono, że kongres narodowy jest tylko w sprawach pokoju, i wojny najwyższą władzą, i że każdy wodz powinien podać mu swoje plany i żaden nie może bez jego zezwolenia działać. Kolokotroniego starszy syn utracił dla bezprawiów i oszustw godność wo-

Gdy dowiedziano się, że flotta Turecka zamysła opuścić wkrótce Dardanelle, dla opatrzenia posiadanych jeszcze przez Osmanów twierdz w wojenne potrzeby, przeto Nawarchowie przyrzekli wystać do tych okolic 100 większych statków.

Deputowany od Samos donosił narodowemu kongressowi, że jego ziomkowie zabrali przeszło 20 Tureckich i Epijskich statków, i że przez swoje wylądowania na brzegi mniejszej Azji przywieźli mnóstwo wojennych i żywności potrzeb, wraz z wielu jenicami do Samos. Za ostatnich, których do 3000 liczą obiecują sobie znaczny okup. Wyspa ta rządzoną jest przez senat i mocno obwarowana.

Wicekról Egiptu uzbroił dokładnie drugą flotę przeciw Grecyckim wodom, a mianowicie Kandyi, która składa się z 6 wielkich i około 20 mniejszych okrętów; ma na sobie kilka tysięcy lądowego wojska i jest dostatecznie w żywność i potrzeby wojenne opatrzoną. Rzeczony Basza otrzymał od Porty zapewnienie posiadłości wyspy Kandyi.

TEATR NARODOWY.

W przyszły w Wtorek, to jest dnia 12 Marca 1822 roku, na Benefis Ignacego Romanowskiego, dana będzie nowa, tu jeszcze niewidziana, a zabawna Komedya w 4 Akach z Francuzkiego przez Alojzego Żółtkowskiego przestosowana, pod nazwiskiem: Staropolski Szlachcic i Wielki Świat.

D O N I E S I E N I A.

Pisarz Tryb: I. Inst: W. M. Krakowa podaje w myśl Art: 682 K. P. S. do publicznej wiadomości, iż dom pod L. 169 w żydowskim mieście Kazimierzu, Ulicy żydowskiej Gminie X, W. M. Krakowa Okręgu II. sytuowany, Starozakonnych Manuela i Morko Herszłowiczów braci, w domu tymże zamieszkałych, dłużnikom wziętym. Na żądanie W. Wincentego Kirchmayera Kupca i O. M. Krak: w Krakowie pod L. 496 zamieszkałego, jako właściciela Handlu pod Firmą J. F. Kirchmayer i Syn w Krakowie exystującego, działającego, od którego czynność

niniejsza Wincenty Szpor Adwokat w Krakowie pod L. 269 zamieszkały w Sąłach popiera, przez publiczną licytacyją sprzedany zostanie, a to z mocy obliżu Urzędowego przez wyżej rzeczonych Starozakonnych solidarnie z Starozakonnymi Koppel i Ryfka Gottesfurchtami Małżonkami przed W. Antoniem Matakiewiczem Notaryusem M. K. w dniu 22 Stycznia 1819 r. na sumę 2136 Złp. na rzecz wymienionego wyżej Handlu wydanego, na zaspokojenie teyże summy 2136 Złp. w monecie srebrney courant z procentami i kosztami.

Znięcie domu tego skutecznionem zostało przez Ur. Henryka Salomonskiego Komornika w dniu 5 Lutego r. b. 1822, którego kopie Staroz: a) Manuelowi, b) Mottkowi Herszłowiczom braciom, c) Staroz: Leyblowi Cukier Ręczycielowi dłużnikom, d) W. Maciejowi Mączyńskiemu Wóytowi Gminy X. M. K. e) W. Jakóbowi Miętuszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju M. K. Okr. II. i f) Kassie Główney M. K. przez Pawła Płaczkowskięgo Wóznego wręconemi zostały.

Nadto Protokół zajęcia tego w Księgi hypoteczne M. K. Vol: III. K. Z. N. na karcie 293 Nro. 59 dnia 9 Lutego 1822 r. — tudzież w księgi Trybunału I Inst: M. K. Vol: III. Z. N. na karcie 740 Nr. 88 dnia 25 Lutego 1822 r. w pisanym został. Mieszkańcami domu zajętego są:

- 1) Starozakonny Lewek Goldszyder, dzierżawi izbę z przysionkiem za pięć dukatów rocznie.
- 2) Staroz: Salomon Torbe, dzierżawi iednę czwartą część izby na froncie za pięć dukatów rocznie.
- 3) Staroz: Salomonowa Roże, dzierżawi iednę czwartą część izby na froncie za ieden dukat rocznie.
- 4) Staroz: Bayla Jousfowa, dzierżawi iednę czwartą część izby na froncie za dwa dukaty rocznie.
- 5) Staroz: Manuel Gottesfurcht, dzierżawi kram ieden za sześć dukatów rocznie.
- 6) Staroz: Joahim Buchbinder, dzierżawi kram drugi za sześć dukatów rocznie.
- 7) Staroz: Szyfra Eliaszowa, dzierżawi kramik mały za 40 Złp. rocznie.
- 8) Nadto mieszkają tamże dłużnicy i przy nich w oddzielnym Alkirzu Staroz: Koppel i Ryfka Gottesfurchtowie, a ieden kram iest nie wynajęty.

Pierwsza publikacyja warunków przedafży dnia 16 Kwietnia r. b. na Audyencyi Tryb: I. Inst: M. Krakowa nastąpi w godzinach rannych, a dalsze według Art: 702 K. P. S. odbędą się. — W Krakowie d. 28 Lutego 1822 roku.

Kuliczko, Pisarz.

Nr. 4698. Wydział Skarbowy Sekcyja II.

Kommissyja Województwa Krakowskiego.

Gdy Dzierżawa Ekonomii Rządowej Lelów w Obwodzie Okręskim Powiecie Lelowskim położoney z należącemi do niej Folwarkami Słężany i Sokolniki, którey prætium fisci w ogóle Złp. 10,536 gr. 9 wynosi z dnieniem 31 Maja r. b. 1822 expiruje, przeto Kommissyja W. Kr. oznaczając termin konkurencyi do Dzierżawy pomienioney Ekonomii na lat 12 po sobie idące wypuścić się mającey na dzień 30 Marca 1822 r. wzywa chęć mających aby dowodami kwalifikacyi postanowieniem 10. Miesiąca Namiestnika Królewskiego z daty 24 Stycznia 1818 r. przepisanimi iak równie gotowizną iedney raty kwartalney w stosunku roczney Summy dzierżawney na Vadium złożyć się winney opatrzeni w oznaczonym terminie, deklaracyje swe o pomienioną Dzierżawę do Bióra Kommissyi Woj: Krak. podali, gdzie o warunkach kontraktu, a mianowicie w Wydziale Skarbowym Sekcyi II. zainformować się mogą. — W Kielcach d. 23 Lutego 1822 r.

Radzca Stanu Nadzwyczajny

Sekretarz Jener: (podp:) Zamoy ski.

Prezes (podp:) Wielogłowski.

Za zgodność Chybowski.

W dniu 13 Marca 1822 r. o godzinie 10 zrana, odbędzie się publiczna licytacyja w Kamienicy na Kazimierzu pod L. 92 przy ulicy Szewskiej stojącey, na wydzierżawienie w teyże pierwszego piętra z strychem i piwnicą od dnia 1 Kwietnia r. b. tudzież sklepu, izby i piwnicy na dole od d. 1 Maja r. b. 1822 na rok ieden, warunki wydzierżawienia tychże przed rozpoczęciem się licytacyi odczytane będą. Zyczących sobie zalicytować zaopatrzonych w vadium część rotą roczney dzierżawy, na oznaczony czas i miejsce zaprasza. — W Krakowie d. 9 Marca 1822 r.

I. Jurczyński, Kom. sąd.

Podpisany Komornik Sądowy uwiadomia ninieyszem szanowną Publiczność, iż dnia 12, 15 i 17 Marca 1822 r. i następnych dni targowych i niedzielnych m. i r. b. o godzinie 10tej ranney, a o 3 z południa w Krakowie w gmachu Sukiennic odbędzie się sprzedarz przez publiczną licytacyą w drodze exekucy Sądowej prawnie zatradowanych rozmaitych towarów żelaznych, noremberskich, kramarszczyzny i t. p. Chęć licytowania mający w oznaczonym terminie i czasie zgotowemi pieniędzmi kurrant przybędą. — W Krakowie d. 5 Marca 1822 r.

Jarzyński, Kom: Sąd:

Dnia 13 b. m. i r. o godzinie 10tej ranney na Kazimierzu przy Krakowie w domu pod L. 92 stojącym odbędzie się publiczna licytacya wydzierżawienia pierwszego piętra z piwnicą i strychem do tego należącym, tudzież sklepu na dole ze stacją temuż przyległą, a to na rok jeden, który co do pierwszego piętra zacznie się od 1 Kwietnia r. b. a skończy się 30 Marca r. p. 1823. Co do sklepu na dole i stancyi zacznie się od dnia 1 Maja r. b. a skończy się 30 Kwietnia r. p. 1823, warunki tey dzierżawy przed rozpoczęciem się licytacyi będą odczytane. Ktoby sobie życzył takowe zalicytować zapatrzony w wadium złp. 50, raczy się znajdować w oznaczonym miejscu i czasie. — W Krakowie d. 9 Marca 1822 r.

T. Jarzyński, Kom: Sąd.

Pisarz Trybunału I. Inst: W. M. Krakowa i J. Okr., podaje w myśl art: 682 K. P. S. do publiczney wiadomości, iż Kamienica w Krakowie przy Ulicy Zydowskiej w Gminie III. Okręgu I. pod L. 379 stojąca P. Filipa Gancarczyka O. M. K. piekarsza w teyże Kamienicy pod L. 379 zamieszkałego własna, na żądanie Starozak: Lewka Weytzenblum Handlarza zboża przy Krakowie na Kazimierzu pod L. 90 zamieszkałego, od którego winowaty Szpor Adwokat w Krakowie pod L. 269 zamieszkały w Sądach Rzpłtey Krakowskiej naleyszą czynność popiera, przez publiczną licytacyą w drodze wywłaszczenia sprzedaną zostanie, a to z mocy Wyroków Sądowych następujących:

- a) Sądu Pokoju M. K. O. I. d. 26 Stycznia 1820 r., w sprawie o 198 złp.
- b) Sądu Trybunału I. Inst: M. K. d. 22 Lutego 1820 r.
- c) Tegoż Sądu d. 2 Czerwca 1820 r. nakoniec
- d) Tegoż Sądu d. 11 Lipca 1820 w sprawie o 555 złp. gr. 15 z procentami i kosztami

między Star: Lewkiem Weytzenblum a P. Filipem Gancarczykiem zapadłych, w zadowolony wyżej przeczonych summ 198 złp. i 555 złp. 15 gr: Staroz: Lewkowi Weytzenblum od P. Filipa Gancarczyka zasądzonych.

Zaigc: Kamienicy tey skutec: n onem zostało przez Ur. Woyciecha Skorczyńskiego o Komornika w dniu 25 Września r. 1821.

Kopie Protokolu zaigcia stosowate do przepisów prawa, a) P. Filipowi Gancarczykowi Debentowi, b) P. Jackowi Pietrzykowskiemu Dozercy, c) W. Aloyzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju M. K. O. I. d) W. Mateuszowi Koniecznemu Woytowi Gminy III. wszętkim w Krakowie zamieszkałym przez woźnego Jacka Pietrzykowskiego wzięczonemi zostały.

Tenże Protokół zaigcia w Księgi hypoteczne Miasta W. Krakowa i J. O. Vol. III. Karta 281. Nr. 57 dnia 30 Października r. 1821, zaś w Kancelaryi naszej Pisarza Trybunału w Księgę III. zaigc:ów niernchomości pod L. 86 od stronicy 721 do 732 wpisany został. Mieszkańcami Kamienicy tey są: Prócz Dziedzica F. Filipa Gancarczyka z familią swą na dole mieszkałego, mieszkańcy: a) P. Jan Podolski z familią za czynsz roczny 7 ezer: zł. b) P. Franciszek Twardzikowski z familią za czynsz roczny 7 ezer: zł. c) P. Stefan Sakowski z familią za czynsz roczny 40 zł. pol.

Pierwsza publikacya warunków przedazy w dniu 8 Stycznia r. b. 1822 na Audyencyi Wys: Tryb: I. Inst: W. M. Krakowa pod L. 106 posiedzenia swe w Krakowie odbywałcego w godzinach przedpołudniowych odbyła się, a dalsze wedlug Art: 70w nastąpiły. — W dalszem postępowaniu nastąpi licytacya przedstanowca, a to w dniu 26 Marca r. b. 1822 na Audyencyi Wys: Trybunału I. Inst: W. M. K. w godzinach przedpołudniowych, na którą chęć licytowania mający wywają się. Cenę pierwszego wywotania ustanowia popierający licytacyą w summie 2431 Zlp. — W Krakowie dnia 5 Marca 1822 r.

Kubiczkowski, Pisarz: